

V ékony j ég 20. fejezet

Ariana, vas árnap 24 december 2023 - 20:51:14

20.

febru ár v ége

Nem.

Ne kezd m ár megint &

Lefejtem magamról a kezét, mire csalódottan elhárít. Egy h étben belül ez a harmadik kis érlete, de eddig minden alkalommal elküldtem. Nem igazán akarja felfogni, én viszont a fejembe vettem, hogy ezentúl nem engedek neki. Akkor sem, ha mindent bevet.

T Qle megkapod, mi?

Több mint egy hónapja nem is láttam!

Ezt nem szabadott volna elárulnom. Láttam az arcán, hogy ki fogja használni a kiéhezetséget.

Akkor mi a franc tart vissza? Nekem ne mondd, hogy élvezed a szexi anyt &

Visszalép hozzám, és amikor elhúzódom a csókja elöl, a nyakamra hajol, a keze lassan araszol lefelé a testemen, megállapodik a nadrágom elején &

S óhajta hunyom le a szememet, és gyengén arrébb tolom, hogy ki tudjak mozdulni a bkvk örök Ql. Az ajtó felé sétálok, onnan nézek vissza rá, Q megdőbbsen pislog utánam.

Tehát jössz edzeni, vagy itt maradsz? Konditeremről volt szó, nem ágytornáról.

Várom egy kicsit, végül morogva veszi a cipőjét. Rájött, hogy itt fogom hagyni, bármennyire is próbálkozik.

Nem az a típus vagy, aki sokáig kibírja szóval meg, mielőtt kimenne az ajtón, én azonban nem felelek rá semmit.

Igaza van, általában hagyom, hogy a szexirányú íton, de ideje, hogy végre felnevegyek. Már nem az a kölyök vagyok, akit bevitt a legrejtettebb kőrökbe és megmutatta, mi mindent megkaphatok &

Szóval nem is találkoztatok azóta?

Nem.

Hogyhogy?

Semmi közöd hozzá.

Na, már barátnőként sem kellek, vagy mi? Kérdezi elképedve, én meg beletörök a Qd Qen állítom le a zenét a telefonomon, és kiveszem a fülhallgatót. Úgysem hagy, teljesen reménytelen.

Nem hinném, hogy az ért akarod tudni, mert a szerelmi életemért aggódsz felelem, mire elhúzza a száját.

Elzavart, amikor bepróbálkozottál, mi?

Az elevenemre tapintott, de nem szeretem, hogy azt hiszi, csak Lucas miatt szakítottam vele. Amikor ma felhívt, hogy kisérjem el legalább kondizni, mint ráégen, sejtettem, hogy le kellene ráznom, de látni akartam, mennyire vagyunk képesek kulturáltan megmaradni egymás közeliében. Kettesben lenni vele nem jó ötlet, de talán emberek között a barátság illúzióját magunkra tudjuk ölteni.

Nem tudom elérni vallom be, mire Stephen vállát von.

Az ugyanaz.

Ha nem akar már semmit, elfogadom. Veled ellentétben én képes vagyok megérteni az ilyesmit.

Nem válaszol, otthagya, neki áll sütyözni. Visszkapcsolom a zenét. Talán, ha sokáig bírni, rendeződik a

kapcsolatunk. Ha nem, a saját hülyeségem miatt elveszítettem a legjobb barátomat &

Megugrom ijedtemben, amikor csak örögni kezd a telefonom, de amint meglátom Lucas nevét, nagyot dobban a szívem.

Lekapcsolom a gépet, és fogadom a hívást.

Szia!

Szia! Figyelj, nem tudom, mennyire kíváncsz a pokolba az eddigiek miatt, de átmehelek? Adja egy szuszra Lucas.

Furcsa a hangja, aggódásra kényszerít. Háttrapillantok, elkapom Stephen kíváncsi tekintetét.

Nem jó ötlet.

Értem, hát akkor &

Mármost jobb lenne, ha én mennék végig gyorsan a szavamba, mert teljesen félreértett. Nem álom most problémám.

Akkor nem bonyolítanám tovább & mondja magához képest teljesen bátortalanul, de inkább figyelmen kívül hagyom. Most már kifejezetten féllek attól, hogy mi a baj.

Fél óra múlva?

Várlak.

Leteszi. Fogalmam sincs, mi történt, abban viszont teljesen biztos vagyok, hogy nagyon súlyos. Ez úttal tényleg nem hagyom addig békén, amíg ki nem szedem belőle. Előbb azonban le kell ráznom Stephent.

Mennem kell.

Nahát, csak nem elkerült Lucas?

Elengedem a fülem mellett a provokációját. Ha leállok vitatkozni vele, úgyis az lesz a vége, hogy felbosszantom magam, annyit meg nem ér a dolog.

Majd találkozunk.

Ennyi? Hívás és te szaladsz, mint egy hűvös kiskutya?

Visszafordulok felé, de nem érdekel a szőke sarkában megbúvó vigyor. Igaza van, és ezt hajlandó vagyok beismerni.

Igen.

Erre már nem reagál semmit, én pedig otthagynom. Az öklivilágát most úgysem tudnám összefoltozni, hiszen én voltam az, aki megteremtette &

Sajnálom.

Mindössze ennyit bírok kipróbálni magamból. De mit reagálhatnék, amikor Lucas hosszas faggatásra végül kinyögte, hogy haldoklik az anyja? Ez megmagyarázza, mi történt van annyira kibukva, mi történt és bqr, mi történt annyira nyüzögött. Mégis úgy érzem, ez még mindig nem minden, viszont nem tudom, hogyan húzzam ki belőle a továbbiakat.

Mit mondanak az orvosok?

Ez úttal nem fog meggyógyulni.

Évekkel ezelőtt egyszer már legyőzte a kórt. Akkor úgy történt, teljesen egészséges, így elhiszem, hogy villámcsapásként érte őket a hír.

Hogy viseli?

Végtelenül hülye kérdés, rögtön megátnom, amint elhagyja a száját, de Lucas nem haragszik meg.

Viszonylag jól, bár kezd feladni. A húgaim rosszabbul írnak. Főleg Samatha van teljesen kikészülve. Gondold el, tizenhét éves, és a sulij mellett az egyre inkább leépülő anyját ápolja & Elcsúszik a hangja, lehunyja a szemét.

Jen?

P a nehezebbik eset, nem beszél róla. Pszichológushoz kellene vinnem, de arra nem telik.

Mennyi Q most?

Tizenkettő Q.

Nem csodálom, hogy ennyire készen van. Imádja a családját, ami most szétesőben van, vele együtt. Ezt nehéz lehet éppésszel végigcsinálni, főleg úgy, hogy senki sem áll mellette, és ahogy ismerem, nem is beszél róla &

Otthon kellene lennem velük, de a munkám idekötöfolytatja keserűen. Egy új helyen egyébként sem néznék jó szemmel, ha folyton szabadságot kérek. Közben meg & mindegy, hagyjuk.

Közben?

Felejtsd el, nem fontos.

Lucas!

Összerezzen, pedig nem akartam ennyire türelmetlenül rávállalni. Célkérek, mert megterem, és végre hajlandó elárulni a többi.

Nem bírom Qket is és magamat is eltartani. Anya nem tud dolgozni, a gyógyszerek egy vagyomban kerülnek, ráadásul a biztosítás a vizsgálatok egy részét nem fedezi.

Mennyi kellene?

Annyi, amennyit ha megszakadok, sem tudok elteremteni. És úgy érzem, hogy rohadt nagy csúqd vagyok & felsőhajtók, és felkelek, hogy megöleljem, de kősziklának érzem a karjaim között. Vigasztalni szeretném, de nem enged. Talán attól fél, ha összezuhan, nem jön ki belőle.

Használjal volna, segítsek.

Milyen alapon? Szia, pár hónapig jártunk, kéne pénz, mert le vagyok égvé? Ne viccelj már! Elhúzódiq tőlem, a könyhaszokránynek dől. Amúgy is tudod, hogy rémesen büszke vagyok. Hiba, de így vagyok összerakva. Megoldom, bár még nem tudom, hogyan. Már mindent eladtam, amit hirtelen tudtam.

Azt hittem, az ért nem hordod az órát, mert haragszol.

Kerüli a tekintetemet, és ezzel elárulja magát. Rosszulesik, hogy elpasszolta a fél évre kapott Rolexet, de nem tudom hibáztatni érte.

Sajnálom, elsőként adtam tőled rajta. Az volt a legértékesebb és a legkönnyebben eladható. Nem sejtettem, hogy egyáltalán beszélünk még az életben. Pedig szerettem, esküszöm. Bocsánatkérőben végigsimít a karomon, aztán némi csend után folytatja. A laptopom és a mobilom munkaeszköz. Tudod, azon gondolkodom, hogy bevállalok megint pár filmet, de lehet, abból már kiöregedtem nevet felgyengén. Kiráz a hideg a gondolattól, hogy egyáltalán eszébe jutott ilyesmi. Felrömlenek előttem a képsorok, igyekszem gyorsan kizárni a tudatomból.

Tényleg nem gond. Ha pénz kell &

Nem tudom, mikor sikerül visszaadnom.

Nem fog hiányozni, hidd el, hárítom, mire dühösen villan rám a szeme. Aztán rögtön el is fordul, hangosan felsőhajt. Megadja magát, mert nem tehet mást, és ez bánt. Ha kicsit kölcsönadod a laptopodat, át is utalom. Sokára vállaszol, nem tudom mire való a hezitálás.

Levan merülve.

Mire való a többi Q?

Elmosolyodik, de nem felel. Az egész testtartása és az arca is valami közlő, rezignált beletörődésről tanúskodik, nem értem az okát.

Lucas?

Hirtelen támad a gyanú. A mellettem lévő q h q h ö z l épek, de tők s ötét, és teljesen üres. Felkapcsolom a villanyt, de

nem lesz vil ágos. Lucas nem mond semmit, csak lehajtja a fej ét.

Nincs áramod se?

Megvonja a v áll át. Val ósz ín qlég el akarta titkolni el Qlem, hogy ilyen m élyre ker ült, és nehezen kezeli, hogy m égis kider ült. El Qttem is sz égyelli, zavar k öztünk ez a t ávols ág.

K ét hete kapcsolt ák ki.

Van m ég valami, amit elhallgatsz? k érzem éledez Q indulattal, pedig most v égk épp nincs r á sz üks ége, hogy én is veszekedjek vele. Nem sz ó szerinti harag ez, ink ább valami tehetetlen d üh em észt. Mennyire nagy a g áz?

Vízem van, a f qt ést nem kapcsolhatj ák ki most. A lakb ér miatt j öv Q h ónapban ker ül ök bajba.

Nem csak az aggodalom miatt vagy ennyire lefogyva, ugye?

Vagy én eszek, vagy Qk vonja meg ism ét a v áll át, nekem viszont ez m ár sok.

J ézusom.

Hirtelen nem is tudok m ást reag álni. Le ül ök a sz ékre, pr ób álom átgondolni, mi legyen.

Mennyire van sz üks éged?

Mond egy összeget. Nem kev és, de engem nem v ág f öldh öz, és iszonyatosan m érges vagyok r á, ami ért nem keresett meg vele. J ó, meg értem, tal án a hely ében én sem tettem volna, de mindj árt meg Qr ül ök a tudattól, hogy nem fajultak volna id áig a dolgok, ha r ámen Qsebb vagyok, és b ármennyire is pr ób ál, nem engedem magam ler ázni.

Legsz ívesebben j ár nék egyet, hogy lehiggadjak, de nem akarom egyed ül hagyni. Épp most b ízott meg bennem annyira, hogy beavatott a helyzet ébe, nem szeretn ém elbizonytalanítani.

Elviszlek vacsor ázni.

Nem ellenkezik. Csak a legk özelebbi étteremig megyünk, de am íg eszünk, én is tudom kicsit rendezni a gondolataimat.

Ha megadod a sz ámlasz ámod, d élel Qtt átk üld öm az összeget.

K észp énz jobb lenne feleli k ét falat k öz ött, a k érd Q tekintetem l átt án hozz áteszi: Z árolt ák a sz áml áimat.

Baszd meg, Lucas, most m ár kezdek t ényleg kiakadni r ád!

Elhiheted, hogy én se repesek.

Mi ért kellett megv árnod, m íg id áig fájul?

Mert te azt án zseni álsan megoldod a saj át probl ém áid, ugye? v ág vissza inger ültén. Telibe tal ál, s óhajtvad Ql ök h átra a sz éken. Meg értem a sz úr óss ág át, nem lehet k önnny q seg íts éget k érni. Valahol csod álom, ami ért k épes volt r á, m ég ha ilyen sok ára is.

Ennyit nem tudok automat ából levenni. Holnap elmegyek bankba, és felviszem a p énzét. Otthon leszel?

Este igen feleli. Leteszi a vill át és r ám n éz. Ma visszaj össz m ég?

Szeretnéd?

Igen.

Ha Qszint én v álaszolsz valamire. B ólint és v ár, de b ármennyire tudni akarom, nehezemre esik feltenni a k érd ést. F élek, hogy megs értem, de jobb lenne tiszt áni. Csak ez ért kerestél meg?

Egy által án hogy jut ilyesmi eszedbe?!

Benned fel sem mer ülné?

Elkapja a tekintetét, a t ány érij ára mered. L átszik, hogy ezen elgondolkodik, és nagyon nem tetszik neki, amire jut.

De igen feleli kelletlen ül, majd újra r ám pillant. Esk üsz öm, hogy nem ez ért. Eredetileg csak besz élni akartam veled, azt án felaj ánlottad, és & megoldana mindent. Tudom, hogy te nem élnél vissza vele, hogy tartozom & El Qrehajolok, k özben óvatosan v égígsim ítok a kez én. Az eg ész egy r öpke m ásodperc, m égis megk önnnyebb ültén mosolyodik el.

A lakásba egyedül a kinti fény szóródik be, Lucas pedig bocsánatkérően néz hátra, miközben elhúzza a szobában a függőnyt.

Mostanában így alszom, de tudom, hogy te sötétben szoktál.

Kibírom, hagyd csak.

Megvan annak is a magabiztsága, hogy látom, hogy a gyengén bejuto holdfényben.

Mi az?

Közelebb fényképeztem hozzá, megcsókolom. Nem terveztem lerohanni, de szomjazva kap utánam, amikor elhúzódnék.

Pár perc múlva már az a kevés ruhadarab sincs rajtunk, amiben lefeküdtünk.

Francba! Szólal meg, miértán egy ideje hiába keres. Nem hiszem el, hogy még gumim sincs! Kérlek, mondd, hogy van nálad!

Kimászok az ágyból, felkutatom a zsebemben lévő pénztárcát, majd megrázom a fejem, és csodálatosan fekszem vissza hozzá.

Bocs.

A párnák áramkodnak, aztán felnéz rám. Meg akarom nyugtatni, hogy nem baj, maximum nem megyünk el odáig, de a gyorsabb.

Bevallalod nélni?

Hirtelen minden gondolatom elszökik. Majdnem kilenc óra alatt nem jutottunk idáig, valahogy nem adta magát a dolog, éppen ezért lep meg, hogy ennyire könnyen felajánlja. Félreérti a hezitálásomat.

Egyetlen pasim volt, akivel nélni voltam, évekkor ezelőtt, tudtam, ha bajom lenne &

Csak megleptél.

Megcsókolom, a szenvedélyünk nagyon hamar újra felizzik, alig bírom elengedni, amikor elszakadtól. Megfordul az életemben, engem pedig már a gondolat is feltűzel, hogy megkaphatom így.

Más az érzés. Nemcsak fizikailag, hanem lelkileg is, hogy semmi sincs közöttünk.

Ne fogd vissza magad!

Nem teszem. Megkérj ítélen a sóhajai, figyelem, ahogy az ágyamra keres fogást, nyolc órát vár, hogy szívjam-harapjam a nyakát. Aztán lehunyom a szememet, és elveszek a ritmusban &

Jóval az ébresztő felriadok, és nem sikerül visszaaludnom. Halkan felkelek, de nem tudom mivel elűzni az idét, így megkeresem a régi kulcsomat, és lemegyek a boltba. Lucas konyhája teljesen üres, kegyetlenül üres, semmit sem talállok, amit enni lehet. Hihetetlen, hogy tényleg csak akkor került segítségem, amikor már teljesen kitaláltam a helyzetet.

És ahogy ismerem, most sem a saját kedvéért tette.

Igyekszem zajtalanul kinyitni az ajtót, de feleslegesen óvatoskodom, mert Lucas már nem alszik. Még könnyebb ültnek tőnik, amikor meglát, a hangja mégis semleges és távoli.

Azt hittem, leléptél.

Hoztam reggelit.

Kösz. Ennyi kaja két órája nem volt a konyhámban nevet fel, amikor kipakolok, aztán fellélegezve nyúl a kávé után. Rémesen nehéz enni felébredni.

Mennyi idő, amíg visszakapcsolják az áramot?

Nem tudom. Pár nap biztosan, ha befizettem a csekket.

A szekevényen lévő borítékokra esik a pillantásom.

És annyit kértél, amennyiből rád is jut?

Megvonja a v áll át, én meg fels óhajtok. Valahogy sejtettem, hogy nem igaz án gondolt mag ára. B ár ha a csal ádj ár ól gondoskodik, neki is t öbb marad, de ink ább biztosra szeretn ék menni.

Lucas &

Annyit k értem, amennyit musz áj volt v ág k özbe, miel Qtt egy által án belekezden ék. Amennyit tal án vissza is tudok adni.

Ha azt mondom, nem kell &

Akkor ide se add!

Nem kezdek vitatkozni vele, úgylis felesleges lenne. Makacs és b üszke, ami r émesen rossz kombin áci ó egy ilyen helyzetben.

Gyere át legal ább addig, am íg nincs áram!

Nem akarlak zavarni.

El fogod érni, hogy üv öltsek veled!

Megh ökkenve mered r ám, szerintem nem sz ám ított arra, hogy elvesz ítem a t ürelmemet. Azt án elfordul, pakol ászni kezd, mik özben megsz ólal:

És Stephen? Most vele vagy, nem?

Hirtelen ér a t éma, annyira lefoglalt, mi van vele, hogy a saj át ny qgjeim eszembe se jutottak. Nem mintha éppen érdekeln ének. Am úgy meg, ha nem t qnik el, mint a k ámfor, akkor tudn á, hogy szak ítottunk.

M ár nem, b ár nem igaz án veszi tudom ásul.

Hazudn ék, ha azt mondan ám, hogy meglep Qdtem v álaszolja, és h átrapillant. Mikor lett v ége?

Elmosolyodom, és ez pont el ég neki ahhoz, hogy lev ágja a szitu áci ót. A szekr énynek t ámaszkodik, s óhajtvá fonja össze a kez ét a mellkasa el Qtt. Miattam?

Igen.

M ég mindig szeretsz, igaz? k érdezi, de miel Qtt felelhetn ék, hozz áteszi: Én viszont csak kihaszn állak.

Lucas &

Elakad a l élegzetem a szavait ól, de miel Qtt kombin álhatn ék, magyar ázni kezd.

Nem akarom, hogy t úl sokat v árj ett Ql. Nincs most se id Qm, se energi ám szerelemre. Azt sem tudom, hogy alakul az életem, nem szeretn ém m ég jobban megbonyol ítani. És nem vagyok h íve az újramez ésnek. Az ért szak ítottunk, mert nem m qk ödik egy ütt &

Nem, az ért szak ítottunk, mert v érig s értettelek v ágak k özbe, mire elakad. És ne akard beadni, hogy te m ár semmit sem érzelt ir ántam, mert nem vagyok h ülye. Hozz ám j ött él, amikor kibukt ál, nem m áshoz.

K ül önben mit kerestem volna a kedvenc klubodban? mosolyodik el zavartan. J ó, nem tagadom. De most nagyon rossz az id Qz ít és.

Ezzel én is tiszt ában vagyok, m égis kapaszkodom a lehet Qs égbe. Lehet, hogy önz Q vagyok, de akarom Qt, és ha kell, addig v árok r á, am íg ismét belef érek az élet ébe.

Gyere át este! k érem, és amikor b ólint, megnyugszom. Most mennem kell, elk ések.

Lopok t Qle egy cs ókot, miel Qtt elinduln ék.

Lucas este nyolc ut án bukkan fel. R öpke pusztít ad a sz ámra, egyik ünk sem tudja, hogyan kezelje a mostani helyzetet, f Qleg miatt án kifejtette, hogy nem újramez és.

Eddig dolgozt ál?

Haladni akartam. Holnap hazautazom, és csak kedden j öv ök vissza, mert kezel ésre viszem any át magyar ázza, mik özben felakasztja a kab átj át és leveszi a cip Qj ét. El ég toler ánsak, sz óval igyekszem nem elmaradni semmivel.

Értem.

Persze jobb lenne, ha otthon kapnék valami állást, de eddig nem jött össze.

Erre nem mondom semmit, te ülsz ágosan betérít a felelem, hogy akkor talán többé nem látom. Inkább elterelem a figyelmemet.

Ettél?

Nem.

Követ a konyhába, és elmosolyodik, amikor ráakad az egyik kedvenc ére. Figyelem, ahogy eszik, és közben gondolkodom.

Felvettem a pénzt.

Köszönöm.

Nincs mit.

Viszont kissé meglepett, hogy elmentek a csekket néz rámsz úrosan, én meg voltam vonok. Kifizettem volna.

Egyáltalán mikor vetted el?

Pont arra jártam. Rémesen gyenge indok, ezt mindketten tudjuk, de nem veti a szememre, én meg nem várom, hogy hálás legyen. Na jó, később visszamentem értük.

Nálad van még a kulcs? Bólintok, és kirakom a zsebemből az asztalra, de megrázza a fejét, és ez hatalmas megkönnyebbüléssel tölti el. Legyen nálad.

Akkor csak reggelig maradsz?

Igen válaszolja, és elpakol, miután megvacsorázott. Szórakozottan figyelem, de nem szólok rá, nem akarom, hogy vendégnek érezze magát. Nem bánod, ha bemászok a kádadba?

Halkan felnevetek. Nem is értem, mit keres egy zuhanyfőülék és berletben, mikor ennyire imádja áztatni magát.

Nyugodtan.

Kapok még egy puszit az arcomra.

Köszönöm a vacsorát.

Nem engedem el, visszahúgom egy csókra. Hozzámsimul, forrónsziszozza, aztán kibontakozik az ölelésemből.

Kérdezhetek valamit?

Persze.

Ugye nem hiszed, hogy a pénz miatt vagyok itt?

Meglepődöm. Nem hittem, hogy ennyire megbántottam tegnap ezzel, nem állt szándékomban. Bár nem tudnak érttettnék, inkább mintha attól tartana, hogy tényleg így gondolom.

Kellene?

Nem.

Nem, nem hiszem felelem, mire végre elmosolyodik, és a furcsa tétővártás is leolvad róla, ami azóta közöttünk feszült, hogy belépett a lakásba.

Edz és a szokott időben?

Sokáig bámulom az üzenetet, mielőtt válaszolnék. Egyrészt szívesen találkoznék vele, mert hiányzik, hiába van gyomoridegem minden alkalommal, amikor kettesben maradunk. Rosszulesik, hogy el kell utasítanom a próbák alközseit, bánt, hogy pont én vagyok az, aki kell neki, miközben nem viszonzom az érzéseit. Annyira szeretném, ha valaki mást találna helyettem &

Még dolgozom van, találkozunk a teremben.

Ez így minden értelemben biztonságosabb. Lucas ugyan már elindult, de nem szeretném, hogy Stephen úgy érezze, újabb

lehet Qs éget kapott. Közben viszont örülök, hogy a s értettsége ellenére keres. Legutóbb úgy váltunk el, hogy attól féltem, egy darabig megint nem hallok róla.

Szóval, most együtt vagytok? Tényleg a lányegre, miután vagy tíz perce teljesen semleges témákat taposunk. Vártam a kedvét, az is kérés csoda, hogy ennyi ideig bírta.

Azt ült és lenne mondani válaszolom szakszaván, de nem veszi a lapot.

Hogyhogy?

Hosszútörténet. Beszélünk mással!

Háritok, mert túlkényes a kedv. Egyrészt alaptól gondolkodni sem akarok ezen, másrészt viszont végképp nem vele tervezem megbeszélni. Nem hinném, hogy túlszinte tanácsokat kapnék tőle.

Tehát kizárás.

Biztosan akarsz egy általán tudni?

Máskülönben nem érdekel Qdnék.

Azért faggatsz, hogy a saját javadra fordítsd csak úszik ki a számon, Stephen pedig morcosan fordítja el a fejét. Talált, sőt el is ült, aminek nem igazán örülök. Tudom, hogy túrelmesnek kellene lennem, csak nagyon nehéz. Éveket kellene elfújnom egy nemmel, de ezt elrontottam, amikor el Qsz örölcse ábultam &

Munkáról beszélnék. Vicces, hogy nekem mennyire nincs kedvem a vezető beosztáshoz, Q viszont imádja, ami nekem kapóra jön, Q megjól keres. Tökéletes szimbiózis, bár így egy újabb szálal kapcsolódunk össze. Néha olyan érzésem van, mintha egy párhálón osztoznánk, egyedül az a kedv, ki milyen szerepet tölt be benne &

Nem figyelsz.

Ne haragudj!

Legalább mondd, hogy nem rajta jár az eszed!

Nem, róla gondolkodtam.

Felcsillan a szeme, én pedig legszívesebben leharagnám a nyelvemet. Nem hiszem el, hogy ezt így kellett megfogalmaznom és kimondanom.

És mit?

Hogy mennyire sok minden köt össze bennünket. Műlt, munka, barátság.

Ha már szerelem nem vágya rá elkomorodva, és azzal a lendülettel ott is hagy.

Ezt elszórtam. Békét kellene kötnünk, ismét felépíteni a barátságunkat, én meg tényleg a sebeit &

Nem is szól hozzám többet egész edzés alatt. Zenét hallgat, szinte észre sem vesz, ami egyrészt gyerekes, másrészt meg tipikus védekezési mechanizmus Stephennél. Hamarabb végez, a falnál ülve vár meg, és csak az értetőri meg a csendet, mert sikeresen kiborítom a fél székényemet. Lehajol, hogy segítsen, aztán váratlanul felegyenesedik.

Miért akarsz beadni, hogy nem komoly?

Hm?

Ránézek, Q pedig felmutatja a leesett kulcsot, és tudom, hogy felismerte rajta a Lucas lakásához valókat. Megvonom a vállamat, összerendezem a cuccaimat, aztán folytatom az előzőt.

P monda, hogy nem újrakezdes. Arra se ideje, se energiája próbálom rövidre zárni, de ismét nem hagyja.

És mi foglalja le annyira?

Családi problémák.

Bővebben?

Haldoklik az anyja árulom el, csak és kizárólag az ért, mert tudom, hogy ez olyan pont, ami még Stephenben is elindít valamit. Látnom az arcán a változást, és minden csúps megjegyzés nélkül visszavonul.

Hogy viselte? Kérdezem Craiget. Eredetileg úgy volt, hogy buli elött átmegyek hozzá beszélni, de végül elhúzódt az est éje. Gyanítom, az exé nem akarta megérteni, hogy vége.

Ahogy várható volt: szarul.

Ki és mit?

Stephen felfigyel a ténnyre, felénk fordul, pedig eddig unottan pártot ázta a tömeget. Köldök egy bocsánatkérő pillantást Craig felé, bár nem tényleg bosszúsnak.

Kidobtam Rogert feleli. Stephen érdeklődve hajol közelebb.

Na, mi ért?

Nem voltunk egymáshoz valóak.

Jó és Qn derült ki.

Legalább belátta morgom magam elé a pohárba, Stephen viszont így is meghallja, mert elhúzza a száját. Craig nyugtalanul pillant rá, és inkább megpróbálja visszaterelni magára a ténnyre.

Már rég nyilvánvaló volt, hogy nem illünk össze, csak &

Csak? faggatja Stephen, amikor elakad. Craig sóhaj egyet, mielőtt kibökné:

Nem akartam megint egyedül maradni.

Ez végtelenül hülye hozzáállás közli vele Stephen a szemöldökét ráncolva. Úgy látom, Craig kezdi elveszíteni a türelmét, pedig most Stephennel értek egyet, attól függetlenül, hogy hasonlóan értelmetlenül húzódtam nekem is akadtak bűnben.

Én nem vagyok olyan népszerű, mint egyesek.

Igen, ezt mondtad párszor. Én pedig csak ismételné tudom magam: nincs önbizalmad.

Nincs mire.

Jaj, ugyan már! legyint Stephen. Mert van rajtad tíz-tizenöt kiló? Inkább a hozzáállásoddal van problémád.

Mindkettő megoldható lenne egy kis változtatással magyarázza komoly hangon, én meg gondolkodóba esem. Sokáig azt hittem, nem bírja Craiget, de egy ideje határozottan ennek az ellenkezőjét érzem. Tényleg egy végtelenül hülye ötletem, aztán gyorsan el is hessegetem. Nem, nem illenek össze, különben sem lenne szükség rá, hogy észleljem, ha Craig nyakába próbálnám akasztani Stepheent. Igazából még azt sem tudnám megmondani, én hogyan voltam képes éveken át elterelni a jótéteményeit.

Felcsaptál életmód-tanácsadónak?

Jó, akkor vicceld el, sőt sajnálom, hogy továbbra is vonja meg a vállát Stephen. Tüntetőleg a pohárának szenteli a figyelmét, Craig viszont nem hagyja magát.

Miért, leszel a személynéző Qm?

Hát ha ezen múlik, bevállalom! Vágya rá Stephen, mire röhegő Qg örcsöt kapok. Mindketten kíváncsiak Qn fordulnak felém, én meg azt hiszem, becsúsztem. Legalábbis, ha már egyáltalán felmerült bennem ilyesmi, határozottan nem vagyok józan.

Neked meg mi bajod?

Hülyék vagytok.

Madarat tollra öl feleli Craig, mire az asztalra borulok, és nevetek tovább. Jó, ez is egy vicces este lesz, úgy látom.

Néz el neki, épp a zászlósnőm álmorban úszik, mert a szék herceg megint beugrott pár metert az életébe jegyzi meg Stephen élesen. Rögtön odaszalajkodom, nem is a csipősség miatt, hanem a hátérben húzódtó utalás arra, hogy ez csak ideiglenes. Ugyanis pont ettől félek &

A ténnyre is beszélhetnék valaki, hogy kiverjen engem a fejedből. Ha kell, kalapáccsal.

Mindketten ledöbbszörve merednek rám, Stephen megszólalni sem bírja, aztán már egészen felpattan, felmarkolja a pohárát, és

lel ép. Gyanítom egy újabb kört ért, nekem viszont nyilvánvalóan nem szabad ma többet innom. Hogy mondhattam egyáltalán ilyet?

Matt &

Igen, tudom, ezt nem kellett volna.

Hát legalább utólag rájöttél.

Én mindig utólag kapcsolok, nem igaz? Ironizálok, aztán rögtön el is szégyellem magam. Nem akarom Craigre zúdítani a dühömet, nem érdemli meg. Különben is most nekem kellene ápolnom az Q lelkivilágát, és nem fordítva.

Szóval mesélsz?

Nem túl izgalmas válaszolja, de az ért belefog.

Vasárnap délután már komolyan hiányolom Lucast, pedig márfél napja sincs, hogy hazautazott. Ez a rövid idő Q vele olyan, mintha sosem szakadtunk volna el, rögtön rátaláltunk a harmóniára, ami korábban jellemző volt ránk. Jó vele, és hiába hangoztatta, hogy nem újrakezdés, úgy érzem, Q is akkor ért kezeli. Persze legfeljebb tényledek, aztán koppanok egy jó nagyot.

Fekszem a kanapén, bámulok valami filmet a tévében, ami nagyon nem költ le, a gondolataim folyamatosan visszatérnek Lucashoz. Legszívesebben felhívnám, hogy legalább a hangját halljam, de nem szeretném megzavarni, biztosan a családjaival van elfoglalva. Vagy ha nem, talán úgy érezném, túl átgondoltan rátapadok, azt pedig semmiképp sem szeretném. Amint idáig jutok gondolatban, megszólal a telefonom, de hamar ráéjszámélek, hogy ezen a csengőhöz Craig szokott hívni, és nem Lucas. Próbálok nem mutatni a családodottságomat, amikor fogadom a hívást, pedig Craignak fel sem tűnik, mert rá nem jellemző Q módjára, őszön és utána rögtön a közepébe vág.

Ráérsz egy kicsit?

Persze. Menjek át? Kérdezem meglepetten. Feléled bennem a gyanú, hogy esetleg valami baj van, mert Craig hangja távoli és furcsa, nem tudom mire venni.

Nem, majd én. Viszek pihentetőt, majd leteszi, én meg csak pislogok az elmúlt mobilra. Mi a bájat történehetett? Nem mintha sokáig kellene várnom a válasza, Craig félórán belül átér, a kezembe nyom egy szöveget, felbont egy másikat, aztán ledobja magától a kanapémra.

Na, mi a gond?

Craig vesz egy nagy levegőt, majd lassan kifújja, a hatásszünet pedig kezd felbosszantani. Aztán végül hajlandó ráállni, és kiböki, amiért jött.

Tényleg csak barátként gondolsz Stephenre?

Ez váratlanul ért, szerintem látszik az arcomon is. Pár tudja a legjobban, mennyire így van, neki panaszkodtam, Q vigasztalt, úgyhogy nem értem a kérdés és létjogosultságát sem.

Mintha nem tudnád.

Jó, akkor nem gáz, hogy lefeküdtem vele, ugye?

Olyan ijedtnek tűnik, hogy bármennyire nem szépen, felnevetek. Szóval ez hívódott a nagy nyugalanság hátterében.

Nocsak!

Örülök, hogy jól szórakozol szíve, de a jókedvem megmarad, vigyorogva rázom meg a fejem.

Tegnap este azon gondolkodtam, hogy összehozom állatiteket árulom el, Craig meg hitetlenkedve húzza fel a szemöldökét.

Csak összefeküdünk, Matt, és ez ennél nem lesz több. Vondja meg a vállát. Elkomorodom, és nem azért, mert esetleg azt vártam volna, hogy innentől Q új utat lesznek. Csak tudni akartam, biztos nem haragszol-e érte.

Persze, hogy nem.

Azzal tisztában vagy, hogy tényleg nagyon beléd van esve, ugye?

Bólintok. Zavar az átható pillantás, amivel méreget, mintha sugallna valamit, és ez nagyon nem tetszik.

Arra utalsz, hogy tehetek bármit, nem fogja feladni?

Olyasmi.

Felhajtok. Tegnap az este maradék részében Stephen nem szólt hozzám, amiért visszavágtam neki, de nem pörögtem rá. Most viszont belátom, hogy nem elég az, hogy Lucasszal vagyok, tulságosan ideiglenesnek tekint.

Beszéltetek rólam?

Egy kicsit.

Szexel Qtt vagy után?

Ne vicced már el! Szólrám ismét, én meg kelletlenül adok igazat neki. Ez nem olyan téma, amin nagyon nevetni lehet, bár kínomban néha azt szoktam.

Hisz benne, hogy egyszer rájössz, Q valószínűleg fog bele Craig óvatosan, és minden szavával jobban néz a gombóca torkomban. De ha mégsem, képtelenem rá a gondolatot is elfogadni, hogy mással legyek. Mármost nem szexuális értelemben, na. Bár azt mondta, azóta nem volt mással.

Komolyan?

Aha.

Felfogtam választanom émi csend után. Szerinted mit csinálhatnék, ami segít?

Pszintén? Lővénem sincs.

Hát ezzel nem vagyok elégedett. Bár lehet, hogy az ért nem mer tanácsot adni, mert a legutóbbi sem jött be. Nekem meg tényleg semmi ötletem nincs. Várhatok, hátha az idők segítenek, de ha ennyi éven át nem múlt el, akkor nem is fog csak úgy. Az viszont merőben furcsa, hogy Stephen egyáltalán kiöntötte a szívét.

Selhajtvadöntőm a fejem a támlára, és bámulom a plafont. Ezzel most nincs kedvem tovább foglalkozni.

És te hogy vagy?

Próbáln. Végre nem vagyok feszült, csak fáradt nevet fel Craig. És már kanos se.

Ezen én is elmosolyodom. Valóban felszabadultabbnak tűnik. Néha az a legjobb megoldás, ha valaminek véget vetünk & Lucas?

Hazautazott.

De akkor most együtt vagytok?

Ez bonyolult.

Akkor bagozzuk ki! Ajánlja, én meg összegezek neki, épp hogyan állunk. Nem tagadhatom, hogy él bennem a remény, pedig Lucas nem hiteget egy percig se. Mintha hiába akarná, biztosra venné, hogy nem fog összejönni. Bár nem csodálom, hogy most mindenhez kétkedve áll hozzá, hiszen épp összeomlóban az élete &

[Előző](#)

[Következő](#)